

[P. E. Eriksen.]

rørende en mulig gennemførelse af en ordning med fradrag i indkomsten for de kommunale skatter; dér bemærkede jeg som sagt ministerens oplæg om disse ting.

Loven skal virke fra den 1. januar 1968, og denne dato er jo passeret. Vi stiller os velvilligt fra mit partis side.

Erik Hansen (Ålborg amt): Det lovforslag, der her er til behandling, er jo et lovforslag, der ligesom bringer de tanker, som var fremme i regeringens oplæg, lidt nærmere. Her er der taget det første skridt, ved at man dels går fra 3 grænser, når det gælder A- eller B-medlemskab, til 2 grænser. Der kunne jo nok stilles det spørgsmål, om det nu egentlig fortsat vil være rimeligt at opretholde disse to satser: én sats gældende for hovedstadsområdet og en anden sats gældende for den øvrige del af landet.

Men disse ting er jo kun en del af vejen frem til det endelige system, og derfor må man vel i denne stund anerkende opretholdelsen af disse to satser. Vedrørende det andet spørgsmål, om sygedagpenge til unge, der går fra uddannelse over til erhvervsarbejde, er der her en betydelig landvinding, og også om det kan der da siges, at det er en del af vejen til et trykshedsystem omfattende alle.

Men om begge disse ting, som indgår i forslaget, kan jo siges, at det er midlertidige ordninger. Det, der må ses hen til, er jo nu engang en virkelig dybtgående socialreform, en socialreform, som tager alle med, og som ikke gør forskel på nogen, og derfor vil jeg da gerne spørge socialministeren, om der er noget nyt fra socialreformkommissionen, noget nyt i form af, hvornår vi kan vente at den afslutter sit arbejde. Tidligere har vi jo talt om, hvor mange år der gik, inden man så resultatet. Nu vil jeg gerne spørge, om vi snart kan tælle det i måneder, inden socialreformkommissionen tilendebringer sit arbejde og folketinget kan gå i gang med en virkelig dybtgående reformering af hele vort sociale trykshedsystem.

Kurt Brauer: Vedrørende socialistisk folkepartis principielle stilling til sygekassegrænser kan jeg nøjes med kort at henvise til hr. Skræppenborg-Nielsens bemærkninger, da et tilsvarende lovforslag var til behand-

ling i december 1967. Hr. Skræppenborg-Nielsen talte ved den lejlighed om det ønskelige i engang at nå frem til en total fjernelse af sygekassegrænserne som et led i en administrativ forenkling, og således har jeg altså ud over at love mit partis medvirken til en hurtig og velvillig behandling ikke stort at sige.

Blot har jeg et enkelt problem; det drejer sig om, at denne lov jo får tilbagevirkende kraft, al den stund den skal træde i kraft den 1. januar 1968. Det er jo så absolut ikke nogen skærpene lov, så det ligger mig fjernt at tillægge dette forhold nogen særlig betydning, men det skulle glæde mig, om det under sagens behandling kunne opklares, om man fra tidligere lejligheder har erfaring for, hvilke følger en sådan lov med tilbagevirkende kraft har for befolkningen og for sygekassernes administration.

Hanne Reintoft: VS kan tilslutte sig, at man overgår til en opdeling i 2 kommunegrupper i stedet for ordningen med 3 grupper, der ikke længere fungerer fuldt ud socialt retfærdigt. Jeg tror også, man skulle overveje en sådan ændring på andre punkter inden for den sociale lovgivning.

Forhøjelsen af sygekassegrænserne er en ændring af teknisk karakter og må selvfølgelig foretages; vi ser dog fortsat hellere sygekassekontingentet opkrævet over skattebilletten i lighed med bidraget til folkepensionen.

Den sidste af de foreslåede ændringer kan vi varmt anbefale. Vi betragter den som et fremskridt; den er fornuftig, og den er tiltrængt, og jeg tror, den vil komme en del unge til gode. Men — for der er et men — vi er ikke helt tilfredse med, at man nu igen tager loven om sygeforsikring op til revision uden at tage flere af de allermost hårdt påkrævede ændringer med, ændringer af nogle af de regler, der har virket socialt mest urimeligt og belastende. Der er peget på flere af dem i sidste folketingssamling, og vi skulle jo nødig til at begynde helt forfra. Vi kan ikke fortsat udskyde at få karensdagene i sygeforsikringsloven afskaffet; de er umoderne, de rammer ret hårdt, og hele befolkningen ønsker at få dem afskaffet.

Og må jeg så for tredje gang her i salen henlede en socialministers opmærksomhed på, at det er ganske urimeligt, at den gifte